Мій біль стає ослаблим і повільним.
Не те, щоб був близьким він до затрати,
Але не маю чим його вчувати:
Бо від ума волів я бути вільним.

Не божевілля — бути божевільним!
Я навіть гордий людям це сказати
І на безумство радий я страждати,
А ні — то буду в мисленні безсильним.

Здоровий ум чи безум — все це путо:
Ум у моєму посіданні гине,
А безум, власність краща, нищить люто.

І люди скажуть суд свій: як негоже
Хвалитись тим, що погубити може!
Але для мене щастя це єдине.

Перекладач: Михайло Орест